

Dan Diaconu: Vor fi cei șapte magnifici salvatorii SUA de la iminentul dezastru?

🕒 Acum 10 minute 👁 7 Vizualizari 📖 9 Timp de citire

Mi-e din ce în ce mai greu să abordez subiectul care urmează. Sentimentul pe care-l am acum e similar celui din 2007-2008 când vorbeam despre scăderea imobiliarelor. E însă un sentiment mult mai accentuat. Mă simt precum câinele care latră la lună, cu singura diferență că eu știu că am dreptate, însă mai nimeni nu e de acord cu mine.

Cunosc sentimentul, l-am mai trăit de atâtea ori. Nu o dată am fost printre cei puțini care-au spus „ceea ce nu trebuie”. Nu o dată am fost făcut nebun pentru ca apoi „apostolii spuselor oficiale” să tacă. De aceea, așa cum mă știți, voi continua să vorbesc. Și, introducerea fiind făcută să ne îndreptăm privirile spre spectacol. În rolul principal, Magnificent 7. Ah, nu știți despre ce e vorba? Cei șapte magnifici ai economiei americane: Apple, Microsoft, Alphabet(compania mamă a Google), Amazon, Nvidia, Meta(compania mamă a Facebook) și Tesla. Aceste șapte companii au parte de recorduri așa cum nu ați mai văzut. Și, dacă la începutul anului mă arătam uimit de incredibila performanță de a fi absolut mereu în creștere, acum nici nu mai am cuvinte pentru a

Dar să vă explic ce anume e de explicat! Întreg trendul bursei americane este determinat acum de aceste șapte acțiuni. Vă vine sau nu să credeți, în SUA sunt doar 7 acțiuni, restul e mărunțiș. Cel puțin asta ne spun bursele. Capitalizarea totală a celor șapte companii a depășit 16 trilioane de \$, mai mult de jumătate din PIB-ul american și aproximativ 30% din piață! Dacă vom studia Top 7 al companiilor americane din toată istoria bursei vom constata că niciodată nu am avut o asemenea concentrare. Conform datelor, capitalizarea celor șapte companii a crescut de peste zece ori în ultima decadă, în condițiile în care veniturile și eventualele profituri le-au crescut de 4-5 ori. În ultimii doi ani ratele de creștere ale companiilor menționate sunt mai mici decât în perioada 2017-2019, dar asta nu-i împiedică pe „investitori” să se isterizeze.

Totul semnalizează de la o poștă că e vorba de o mega-bulă, dar în loc ca lumea să ia o pauză și să evalueze situația, fiecare simte nevoia să ia și să arunce mai mulți bani în piață. E clar că iraționalul tronează peste tot. La fel cum, în urmă cu ceva vreme, ajunseseră și coafezele să vorbească despre criptomonede, acum se întâmplă același lucru cu AI-ul. Toată lumea face scenarii și pariază pe „marii câștigători” ai meciului AI. Doar că, atât cei de pe margine cât și cei din interior, au început să înțeleagă că AI-ul s-ar putea să fie un domeniu mult mai complex decât și-ar dori ei, astfel încât socoteala multora s-ar putea să nu se potrivească cu ceea ce e de fapt AI-ul. Dar asta o vom vedea(vezi nota de la finalul articolului), n-o comentăm acum.

Ceea ce văd însă la fel de limpede precum exuberanța irațională a piețelor este starea dezastruoasă a economiei americane la baza sa. Creșterea producției industriale de doar 0.8 față de luna anterioară este una „reevaluată” în minus de către autorități. Înțelegeți cum se face treaba acum? Când trebuie să comunic datele „minți pur și simplu”(așa spunea bețivul Junker), după care le reevaluezi în minus pe parcurs. Însă te lovește adevărul întrucât noile date față de cele din urmă cu un an sunt practic pe zero, dacă nu cumva chiar mai mici. De ce spun așa? Deoarece producția industrială trimestrială este cu 0.3% mai mică decât în perioada similară a anului trecut. Partea și mai interesantă vine dacă facem comparații pe perioade mai îndelungate. Spre exemplu, față de 2014, producția industrială a SUA a crescut doar cu 1%, iar față de 2008 cu doar 2.4%! Cu alte cuvinte, ne-am cam învârtit în același cerc, dar totul e prezentat de parcă s-ar fi făcut salturi teribile.

Căderea SUA se vede însă pe sectoare. În societățile industriale în declin, primele crăpături se văd la sectoarele cu marjă redusă. În SUA vedem o cădere cu aproape 15% a sectorului textil, cu 7% a producției de mobilă și tot cam la fel(6.8%) a materialelor de construcție. Sectoare întregi trag să moară, sperându-se că totul va fi salvat de sectoarele cu marje ridicate de profit. E pariul pe care l-au făcut mereu în istorie pierzătorii. De exemplu, în anii 2000, singurul domeniu în care mai excelau englezii era învățământul de business. Acum nu mai au nimic.

După ultima criză majoră, cea din 2008-2009, rata delicvenței la creditele ipotecare a atins un maxim istoric în 2011. Dacă vă spun că acum rata delicvenței la ipotecare a ajuns la același nivel ca atunci, ce impresie aveți? Poate că vă întrebați cum de găsesc toți acești indicatori. În realitate nu e greu, SUA fiind varză la absolut orice capitol cu excepția celor care încă vând povești, precum AI-ul(*).

De exemplu, să ne uităm la vânzările cu amănuntul. S-a raportat o creștere cu 0.1%, care oricum era minoră. Doar că, datele din aprilie au fost revizuite în scădere cu 0.4%, iar cele din martie, tot în scădere cu 0.2%.

Fenomenul retailului pe minus după primele cinci luni ale anului este unul extrem de rar, acest an fiind al cincilea după 1990 când se întâmplă asta. Păi unde sunt apostolii „minunăției Vestului”?

Inițial aveam intenția să termin puțin mai optimist pentru americani. Cum? Dând statisticile Canadei. Adevărul e că, față de Canada, America e ultra-bine. Doar că, atunci când te interesează bogăția nu te apuci să contabilizezi sărăciile. Ar fi illogic. De aceea am încetat să mai introduc și Canada în discuție pentru aceea este deja o națiune-zombie, a cărei explozie va fi atât de vizibilă încât vom avea nevoie de ochelari speciali, precum cei pentru eclipse.

Închei prin a vă atrage atenția, din nou, că putregaiul din SUA e atât de mare încât mulți nu mai contrazic, dar spun că n-ar fi probleme deoarece SUA e too big to fail. Stați liniștiți, fenomenul „too big to fail” este o invenție de dată recentă menită a proteja o anumită mafie. În domeniul țărilor așa ceva nu există. Ați constatat-o de atâtea ori, atunci când imperiile prăbușite au reconfigurat instantaneu lumea. Și acum se va întâmpla la fel. Faptul că, pe moment, toți par a se uita în altă parte, nu înseamnă că problemele nu există, ci că, pe moment, se preferă să se facă pe ascuns pregătirile pentru ceea ce urmează.

(*) În ceea ce privește AI-ul, deja sunt specialiști de top în piață care spun că tehnologia se află „la vârful ciclului”. Puteți vedea fenomenul prin scăderea interesului marilor companii tehnologice pentru AI. În ciuda faptului că „bula AI” a crescut prețurile echipamentelor, făcând în acest fel funcționarea modelelor mult mai scumpă, Microsoft a fixat prețuri ridicole la „copiloții” săi, prețuri care nu justifică costurile. Și, în ciuda prețurilor mici, nu sunt foarte mulți clienți dornici. Poate credeți că sunt subiectiv, dar informații există destule în piață.

Amy Weaver, CFO-ul Salesforce se declară dezamăgită de veniturile realizate de numeroasele produse AI implementate în produsul standard al companiei. Acțiunile Adobe au scăzut deoarece compania nu a reușit să obțină venituri consistente din produsele AI, asta în timp ce tot mai mulți analiști se declară sceptici în privința viitoarelor evoluții ale veniturilor din AI. Desigur, analiștii văd asta ca pe un eșec al managementului, însă adevărul este în altă parte.

ServiceNow este una dintre companiile care susține că inteligența artificială a contribuit semnificativ la veniturile sale. Iată cum se codează o legendă. Afirmații de acest tip sunt tot mai promovate deoarece sunt sexy pentru industrie. Ce faci însă când, Gina Mastantuono, CFO-ul companiei, spune că „din perspectiva contribuției la venituri, AI-ul nu este și nu va fi ceva ieșit din comun”(vezi mai multe informații relevante în articolul „Amazon, Google Quietly Tamp Down Generative AI Expectations”).

Mesajele venite de la vârful departamentelor financiare ale companiilor sunt deosebit de importante întrucât contabilii n-au fluturi în cap. Asta e un dezavantaj pentru partea creativă a afacerilor, dar dacă n-ar exista realiștii totul s-ar duce de râpă. De aceea contabilii sunt angajați acolo unde e nevoie de ei, anume la „numărat banii”, deoarece ei sunt cei care garantează că treburile nu scapă de sub control din cauza creativilor. Iar semnalele departamentelor financiare au un rol hotărâtor în ceea ce privește direcțiile strategice ale companiilor

Există însă și alte semnale care ne demonstrează o chestiune ținută ascunsă de către mahării industriei. Un studiu al Boston Consulting Group ne arată cum „consultanții care au utilizat Chat GPT pentru rezolvarea problemelor de business au performat cu 23% mai prost decât cei care nu au utilizat AI”. Iar asta în condițiile în care utilizatorii Chat GPT fuseseră informați despre fenomenul halucinațiilor modelelor de AI generativ.

Halucinația este definită ca o disfuncționalitate a modelelor generative care face ca modelul să ofere un răspuns absolut greșit, argumentându-l aberant. Departe de a fi un fenomen izolat, halucinația reprezintă o problemă fundamentală pentru o companie care ar decide înlocuirea unor oameni cu modele AI întrucât luarea unor decizii greșite „pe pilot automat” poate fi calea sigură spre dezastru. De aceea companiile interesate precum Microsoft oferă „alternativa copilotului”, alternativă care nu aduce beneficii atât de mari pe cât s-ar crede(vezi experiența BCG).

În plus mai e o problemă. AI-ul generativ este un mare consumator de energie. Atât de mare încât i-a stârnit inclusiv pe idioții climatici, articolul din The Verge fiind mai mult decât relevant în această privință.

Am scris această notă de subsol pentru a vă atrage atenția că a trecut un trimestru din cele patru până la „Apocalipsa AI”. Probabil, prin trimestrul trei al anului curent elementele pe care vi le-am descris aici vor pătrunde în „mainstream”, bubuind întreaga bulă AI. Și dacă se duce și bula AI, să-mi spuneți singurei ce mai rămâne din SUA.

Autor: Dan Diaconu

Sursa: <https://trenduri.blogspot.com/2024/06/vor-fi-cei-sapte-magnifici-salvatorii.html>

Despre autor

editor